

UZASADNIENIE

Decyzją Nr (...) z dnia 31 stycznia 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, iż stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe obowiązującą płatnika składek Dom Dziennego Pobytu CARITAS w roku składkowym obejmującym okres rozliczeniowy od 1 kwietnia 2014 do 31 marca 2015 podwyższa o 50% i ustala w wysokości 1,80%.

W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, iż w przekazanych do Zakładu deklaracjach rozliczeniowych za miesiące od kwietnia 2014 r. do marca 2015 r. Dom Dziennego Pobytu Caritas jako płatnik składek wykazał stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe w wysokości 1,02%.

Decyzją Nr (...) z dnia 31 stycznia 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, iż stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe obowiązującą płatnika składek Dom Dziennego Pobytu CARITAS w roku składkowym obejmującym okres rozliczeniowy od 1 kwietnia 2015 do 31 marca 2016 podwyższa o 50% i ustala w wysokości 1,80%.

W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, iż w przekazanych do Zakładu deklaracjach rozliczeniowych za miesiące od kwietnia 2015 r. do marca 2016 r. Dom Dziennego Pobytu Caritas jako płatnik składek wykazał stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe w wysokości 1,02%.

Decyzją Nr (...) z dnia 31 stycznia 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, iż stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe obowiązującą płatnika składek Dom Dziennego Pobytu CARITAS w roku składkowym obejmującym okres rozliczeniowy od 1 kwietnia 2016 do 31 marca 2017 podwyższa o 50% i ustala w wysokości 1,44%.

W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, iż w przekazanych do Zakładu deklaracjach rozliczeniowych za miesiące od kwietnia 2016 r. do marca 2017 r. Dom Dziennego Pobytu Caritas jako płatnik składek wykazał stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe w wysokości 0,84%.

Jak wynika z dokumentów zewidencjonowanych w systemie informatycznym Zakładu do (...) Dziennego Pobytu Caritas jako płatnika składek wysłane zostały „Zawiadomienia o wysokości stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe” z dnia 16 marca 2014 r., z dnia 22 marca 2015 r., 20 marca 2016 r., zgodnie z którymi dla w/ w płatnika stopa procentowa składki na ubezpieczenie wypadkowe na rok składkowy obejmujący okres rozliczeniowy od 1 kwietnia 2014 r. do 31 marca 2015 r. oraz od 1 kwietnia 2015 r. do 31 marca 2016 r. wynosiła 1,02%, zaś za rok składkowy obejmujący okres rozliczeniowy od 1 kwietnia 2016 r. do 31 marca 2017 r. wynosiła 0,84%. Stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe za rok składkowy obejmujący okres rozliczeniowy od 1 kwietnia 2014 r. do 31 marca 2015 r., od 1 kwietnia 2015 r. do 31 marca 2016 r., od kwietnia 2016 r. do 31 marca 2017 r. Zakład ustalił na podstawie danych zawartych w „Informacjach o danych do ustalenia składki na ubezpieczenie wypadkowe” – ZUS IWA przekazanych przez Dom Dziennego Pobytu Caritas za kolejne lata kalendarzowe 2011, 2012, 2013, 2014 i 2015.

W okresie od 16 listopada 2016 r. do 5 grudnia 2016 r. organ rentowy przeprowadził w (...) Dziennego Pobytu Caritas kontrolę, w wyniku której stwierdzono m.in., że płatnik składek w złożonych informacjach ZUS IWA za 2013, 2014 i 2015 wskazał nieprawidłowe dane w zakresie rodzaju działalności wg (...).

Z analizy dokumentów zaewidencjonowanych w systemie informatycznym Zakładu wynika, że zgodnie z ustaleniami kontroli płatnik składek przekazał do ZUS korygujące dokumenty ZUS IWA za lata kalendarzowe 2013, 2014 i 2015, tak więc Zakład był zobowiązany do ponownego ustalenia wysokości stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe dla płatnika składek na rok składkowy obejmujący okres rozliczeniowy od 1 kwietnia 2014 r. do 31 marca 2015 r., od 1 kwietnia 2015 r. do 31 marca 2016 r., od 1 kwietnia 2016 r. do 31 marca 2017 r. z uwzględnieniem prawidłowych danych.

Organ rentowy ustalił, że stopa procentowa składki płatnika składek w roku składkowym obejmującym okres rozliczeniowy **od 1 kwietnia 2014 r. do 31 marca 2015 r.** wynosi 1,20% podstawy jej wymiaru. W związku z tym, że stosowana przez płatnika składek stopa procentowa składki za miesiące od kwietnia 2014 r. do marca 2015 r. została zaniżona Zakład ustalił stopę procentową w wysokości 150% stopy procentowej ustalonej na podstawie prawidłowych danych tj. w wysokości 1,80%.

Organ rentowy ustalił, że stopa procentowa składki płatnika składek w roku składkowym obejmującym okres rozliczeniowy **od 1 kwietnia 2015 r. do 31 marca 2016 r.** wynosi 1,20% podstawy jej wymiaru. W związku z tym, że stosowana przez płatnika składek stopa procentowa składki za miesiące od kwietnia 2015 r. do marca 2016 r. została zaniżona Zakład ustalił stopę procentową w wysokości 150% stopy procentowej ustalonej na podstawie prawidłowych danych tj. w wysokości 1,80%.

Organ rentowy ustalił, że stopa procentowa składki płatnika składek w roku składkowym obejmującym okres rozliczeniowy **od 1 kwietnia 2016 r. do 31 marca 2017 r.** wynosi 0,96% podstawy jej wymiaru. W związku z tym, że stosowana przez płatnika składek stopa procentowa składki za miesiące od kwietnia 2016 r. do marca 2017 r. została zaniżona Zakład ustalił stopę procentową w wysokości 150% stopy procentowej ustalonej na podstawie prawidłowych danych tj. w wysokości 1,44%.

/decyzje ZUS – k. 14 akt ZUS, k. 7 akt ZUS, k. 7 akt ZUS/

W dniu 1 marca 2017 r. odwołania od w/w decyzji ZUS złożył płatnik Caritas Archidiecezji (...) – Dom Dziennego Pobytu w Ł., wnosząc o jej zmianę poprzez stwierdzenie, że stopa procentowa składki na ubezpieczenie wypadkowe obowiązująca płatnika składek w roku składkowym obejmującym okres od 1 kwietnia 2014 r. do 31 marca 2015 r., od 1 kwietnia 2015 r. do 31 marca 2016 r., od 1 kwietnia 2016 r. do 31 marca 2017 r. nie ulega podwyższeniu o 50%.

/odwołanie – k. 2 – 6, k. 2 – 6 w aktach VIII U 659/17, k. 2 – 6 w aktach VIII U 660/17/

W odpowiedzi na odwołania organ rentowy wniósł o ich oddalenie. W uzasadnieniu podniósł argumentację z decyzji.

/odpowiedź na odwołania – k. 9, k. 7 w aktach VIII U 659/17, k. 7 w aktach VIII U 660/17/

Postanowieniem z dnia 28 kwietnia 2017 r. Sąd Okręgowy w Łodzi połączył sprawę VIII U 659/17, VIII U 660/17 ze sprawą VIII U 658/17 celem łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

/postanowienie – k. 10 w aktach VIII U 659/17, k. 10 w aktach VIII U 660/17/

W toku procesu przed Sądem Okręgowym w Łodzi pełnomocnik Caritas Archidiecezji (...) Dziennego Pobytu w Ł. poparł odwołanie i wniósł o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

/protokół rozprawy z dnia 13 lutego 2018 r. – 00:34:57 – 00:35:11 – płyta CD – k. 43/

Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. wniósł o oddalenie odwołania wnioskodawcy.

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny:

Caritas Archidiecezji (...) w Ł. jest to kościelna osoba prawna. Z zaświadczenia o nadaniu nr REGON z dnia 10 października 2009 r. wynika, że przeważającą działalnością w/w płatnika składek wg (...) ((...) 2007) jest (...) – działalność organizacji religijnych, według (...) ((...) 2004) jest (...) - działalność organizacji religijnych.

/zaświadczenie – k. 8/

W ramach Caritas Archidiecezji (...) w Ł. utworzonych jest wiele jednostek lokalnych, które mają określone numery, mają oddzielny REGON i NIP.

/zeznania świadka D. M. z dnia 13 lutego 2018 r. – 00:08:20 – 00:23:28 – płyta CD – k. 43, zeznania świadka G. B. z dnia 13 lutego 2018 r. – 00:23:28 – 00:32:42 – płyta CD – k. 43, k. 27 – 28 – struktura organizacyjna Caritas Archidiecezji (...)/

Caritas Archidiecezji (...) Dom Dziennego Pobytu w Ł. jest jednostką lokalną utworzoną przez Caritas Archidiecezji (...) w Ł.. Z zaświadczenia o nadaniu nr REGON (...) z dnia 10 października 2009 r. wynika, że przeważającą działalnością w/w jednostki lokalnej wg (...) ((...) 2007) jest (...) – pomoc społeczna bez zakwaterowania dla osób w podeszłym wieku i osób niepełnosprawnych, według (...) ((...) 2004) jest (...) pomoc społeczna pozostała, bez zakwaterowania.

/zaświadczenie – k. 7/

Numer identyfikacyjny REGON Caritas Archidiecezji (...) to (...) ((...) 2007 r.) (...) i ((...) 2004 r.) (...) – działalność organizacji religijnych.

/k. 8 – zaświadczenie/

W 2013 r., 2014 r. i 2015 r. płatnik składek Caritas Archidiecezji (...) Dom Dziennego Pobytu zgłaszał do ubezpieczenia wypadkowego miesięcznie co najmniej 10 ubezpieczonych – w 2013 r. – 12 ubezpieczonych, w 2014 r. – 13 ubezpieczonych, w 2015 r. – 11 ubezpieczonych.

/deklaracje ZUS IWA – k. 9 akt ZUS, k. 2 akt ZUS, k. 2 akt ZUS/

Płatnik składek w przekazanej informacji ZUS IWA za lata 2013, 2014 i 2015 podał do ustalenia składki na ubezpieczenie wypadkowe Caritas Archidiecezji (...) Dziennego Pobytu błędny numer (...) – działalność organizacji religijnych zamiast (...) – pomoc społeczna bez zakwaterowania dla osób w podeszłym wieku i osób niepełnosprawnych.

/deklaracje ZUS IWA – k. 9 akt ZUS, k. 2 akt ZUS, k. 2 akt ZUS, zeznania świadka D. M. z dnia 13 lutego 2018 r. – 00:08:20 – 00:23:28 – płyta CD – k. 43, zeznania świadka G. B. z dnia 13 lutego 2018 r. – 00:23:28 – 00:32:42 – płyta CD – k. 43, zaświadczenie k. 7, zaświadczenie k. 8/

Płatnik składek podał w w/w deklaracjach (...) właściwe dla Caritas Archidiecezji (...).

/zeznania świadka D. M. z dnia 13 lutego 2018 r. – 00:08:20 – 00:23:28 – płyta CD – k. 43, zeznania świadka G. B. z dnia 13 lutego 2018 r. – 00:23:28 – 00:32:42 – płyta CD – k. 43, okoliczność bezsporna/

W oparciu o deklaracje ZUS IWA Zakład Ubezpieczeń Społecznych ustalił dla (...) Dziennego Pobytu Caritas wysokość stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe:

- w roku składkowym obejmującym okres rozliczeniowy od 1 kwietnia 2014 r. do 31 marca 2015 r. w wysokości 1,02%,
- w roku składkowym obejmującym okres rozliczeniowy od 1 kwietnia 2015 r. do 31 marca 2016 r. w wysokości 1,02%,
- w roku składkowym obejmującym okres rozliczeniowy od 1 kwietnia 2016 r. do 31 marca 2017 r. w wysokości 0,84%.

/zawiadomienie z dnia 16 marca 2014 r. – k. 11 akt ZUS, zawiadomienie z dnia 22 marca 2015 r. – k. 4 akt ZUS, zawiadomienie z 20 marca 2016 r. – k. 4 akt ZUS/

W okresie od 16 listopada 2016 r. do 5 grudnia 2016 r. organ rentowy przeprowadził w (...) Dziennego Pobytu Caritas kontrolę, w wyniku której stwierdzono, że płatnik składek w złożonych informacjach ZUS IWA za 2013, 2014 i 2015 wskazał nieprawidłowe dane w zakresie rodzaju działalności wg (...) co spowodowało zaniżenie stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe obowiązującej płatnika składek Dom Dziennego Pobytu Caritas.

/bezsporne, zeznania świadka D. M. z dnia 13 lutego 2018 r. – 00:08:20 – 00:23:28 – płyta CD – k. 43, zeznania świadka G. B. z dnia 13 lutego 2018 r. – 00:23:28 – 00:32:42 – płyta CD – k. 43, k. 3 – 4 załączonych akt ZUS – protokół kontroli ZUS/

Zgodnie z ustaleniami kontroli płatnik składek przekazał do ZUS korygujące dokumenty ZUS IWA za lata kalendarzowe 2013, 2014 i 2015 wskazując prawidłowe (...) – pomoc społeczna bez zakwaterowania dla osób w podeszłym wieku i osób niepełnosprawnych.

/deklaracje ZUS IWA – k. 10 akt ZUS, k. 3 akt ZUS, k. 3 akt ZUS, zeznania świadka D. M. z dnia 13 lutego 2018 r. – 00:08:20 – 00:23:28 – płyta CD – k. 43, zeznania świadka G. B. z dnia 13 lutego 2018 r. – 00:23:28 – 00:32:42 – płyta CD – k. 43/

W oparciu o powyższe organ rentowy ponownie ustalił wysokości stopy procentowej składki dla (...) Dziennego Pobytu Caritas:

- w roku składkowym obejmującym okres rozliczeniowy od 1 kwietnia 2014 r. do 31 marca 2015 r. w wysokości 1,20%,
- w roku składkowym obejmującym okres rozliczeniowy od 1 kwietnia 2015 r. do 31 marca 2016 r. w wysokości 1,20%,
- w roku składkowym obejmującym okres rozliczeniowy od 1 kwietnia 2016 r. do 31 marca 2017 r. w wysokości 0,96%.

/zawiadomienie z dnia 18 grudnia 2016 r. – k. 12, k. 5, k. 5 akt ZUS/

Zaskarżoną decyzją Nr (...) z dnia 31 stycznia 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, iż stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe obowiązującą płatnika składek Dom Dziennego Pobytu CARITAS w roku składkowym obejmującym okres rozliczeniowy od 1 kwietnia 2014 do 31 marca 2015 podwyższa o 50% i ustala w wysokości 1,80%.

Zaskarżoną decyzją Nr (...) z dnia 31 stycznia 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, iż stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe obowiązującą płatnika składek Dom Dziennego Pobytu CARITAS w roku składkowym obejmującym okres rozliczeniowy od 1 kwietnia 2015 do 31 marca 2016 podwyższa o 50% i ustala w wysokości 1,80%.

Zaskarżoną decyzją Nr (...) z dnia 31 stycznia 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, iż stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe obowiązującą płatnika składek Dom Dziennego Pobytu CARITAS w roku składkowym obejmującym okres rozliczeniowy od 1 kwietnia 2016 do 31 marca 2017 podwyższa o 50% i ustala w wysokości 1,44%.

/decyzje ZUS – k. 14 akt ZUS, k. 7 akt ZUS, k. 7 akt ZUS/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o powołane dokumenty, których prawdziwości żadna ze stron nie kwestionowała oraz zeznania świadków, będących pracownikami wnioskodawcy, których zeznania były zgodne z dokumentami załączonymi do akt sprawy i Sąd Okręgowy w Łodzi dał im wiarę mając na względzie zebrane w sprawie dowody.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego odwołanie wnioskodawcy nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z dyspozycją art. 27 Ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. z 2017 r., poz. 1773) stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe ustala się na rok składkowy.

Na mocy art. 2 pkt 8 „rok składkowy” jest to okres obowiązywania stopy procentowej składek na ubezpieczenie wypadkowe należnych za okres od dnia 1 kwietnia danego roku do dnia 31 marca następnego roku;

Stosownie do treści art. 28 ust. 1 Ustawy, stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe dla płatnika składek zgłaszającego do ubezpieczenia wypadkowego co najmniej 10 ubezpieczonych ustala Zakład jako iloczyn stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe określonej dla grupy działalności, do której należy płatnik składek, i wskaźnika korygującego ustalonego dla płatnika składek, z zastrzeżeniem art. 33.

Art. 28 ust. 3 Ustawy stanowi, iż liczbę ubezpieczonych, o których mowa w ust. 1 i 2, ustala się jako iloraz sumy ubezpieczonych podlegających ubezpieczeniu wypadkowemu w ciągu poszczególnych miesięcy poprzedniego roku kalendarzowego i liczby miesięcy, przez które płatnik składek był w poprzednim roku kalendarzowym zgłoszony w Zakładzie co najmniej 1 dzień.

Zgodnie z dyspozycją art. 29 ust. 1 cytowanej wyżej ustawy, płatnik składek o którym mowa w art. 28 ust. 2, należy do grupy działalności ustalonej dla jego rodzaju działalności według (...) ujętego w rejestrze REGON w dniu 31 grudnia poprzedniego roku. Natomiast w myśl ust. 2, płatnik składek zgłoszony w Zakładzie w okresie od dnia 1 stycznia danego roku do dnia 31 marca następnego roku należy do grupy działalności ustalonej dla jego rodzaju działalności według (...) ujętego w rejestrze REGON w dniu, od którego płatnik składek jest w Zakładzie zgłoszony.

W myśl art. 33 ust. 1 tej Ustawy stopa procentowa składki na ubezpieczenie wypadkowe dla płatnika składek, o którym mowa w art. 28 ust. 2, któremu Zakład nie ustalił kategorii ryzyka z uwagi na brak obowiązku przekazywania informacji, o której mowa w art. 31 ust. 6, przez trzy kolejne, ostatnie lata kalendarzowe, wynosi tyle, co stopa procentowa określona dla grupy działalności, do której należy.

Stosownie do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 grudnia 2007 r. w sprawie Polskiej Klasyfikacji (...) (Dz. U. z 2007 r., Nr 251, poz. 1885 ze zm.) oraz zgodnie z dyspozycją §3 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 29 listopada 2002 r. w sprawie różnicowania stopy procentowej składki na ubezpieczenie społeczne z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych w zależności od zagrożeń zawodowych i ich skutków (Dz. U. z 2013 r. poz. 878, Dz. U. z 2015 r., poz. 379, Dz. U. z 2016 r., poz. 1005 ze zm.), grupy działalności, kategorie ryzyka i stopy procentowe składki dla grup działalności określa załącznik nr 2 do tego rozporządzenia.

Bezspornym jest, iż stopa procentowa składki na ubezpieczenie wypadkowe, dla przeważającej działalności wnioskodawcy, winna być określona na poziomie 1,20% za okres rozliczeniowy od 1 kwietnia 2014 r. do 31 marca 2015 r. oraz okres rozliczeniowy od 1 kwietnia 2015 r. do 31 marca 2016 r., zaś 0,96% za okres rozliczeniowy od 1 kwietnia 2016 r. do 31 marca 2017 r.

A zatem jak wynika z przytoczonych przepisów oraz ustalonego stanu faktycznego, skarżący winien w spornych okresach rozliczeniowych opłacać składkę na ubezpieczenie wypadkowe w wysokości 1,20% oraz 0,96% tj. w wysokości stopy procentowej ustalonej na dany rok składkowy określonej dla grupy działalności, do której należy skarżący.

Bezspornym jest również, iż zarówno składane przez wnioskodawcę deklaracje ZUS IWA zawierały nieprawidłowe dane dotyczące (...) wnioskodawcy.

W przedmiotowym stanie faktycznym organ rentowy uznał, iż winien mieć zastosowanie przepis art. 34 ust. 1 w zw. z ust. 3 cytowanej Ustawy.

Na mocy art. 34. ust. 1 Ustawy jeżeli płatnik składek nie przekaże danych lub przekaże nieprawdziwe dane, o których mowa w art. 31, co spowoduje zaniżenie stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe, Zakład ustala, w drodze decyzji, stopę procentową składki na cały rok składkowy w wysokości 150% stopy procentowej ustalonej na podstawie prawidłowych danych. Płatnik składek zobowiązany jest opłacić zaległe składki wraz z odsetkami za zwłokę.

Z treści art. 34 ust. 3 Ustawy wynika natomiast, że przepis ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do płatników składek, o których mowa w art. 28 ust. 1 i art. 33 ust. 1 i 2, którzy nieprawidłowo ustalili liczbę ubezpieczonych lub grupę działalności, przy czym, jeżeli płatnik składek stwierdzi nieprawidłowość, obowiązany jest on ponownie ustalić stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe we własnym zakresie.

Zgodnie z dyspozycją art. 34 ust. 4 Ustawy w przypadku, o którym mowa w ust. 1 i 2, płatnik składek zobowiązany jest złożyć brakującą informację lub dokonać korekty nieprawidłowej informacji.

Jak wynika wprost z przepisu art. 34 Ustawy, dotyczy on sytuacji, w której płatnik składek nieprawidłowo ustali liczbę ubezpieczonych lub grupę działalności bądź nie przekaze danych lub przekaze nieprawdziwe dane, o których mowa w art. 31 cytowanej Ustawy.

Na mocy art. 31 ust. 6 Ustawy dane, o których mowa w ust. 3 tego przepisu (poszkodowanych w wypadkach przy pracy ogółem, poszkodowanych w wypadkach przy pracy śmiertelnych i ciężkich, zatrudnionych w warunkach zagrożenia), płatnik składek przekazuje do dnia 31 stycznia danego roku za poprzedni rok kalendarzowy w informacji zawierającej w szczególności:

- 1) dane identyfikacyjne płatnika składek, określone w przepisach o systemie ubezpieczeń społecznych;
- 2) rodzaj działalności według (...);
- 3) liczbę ubezpieczonych zgłoszonych do ubezpieczenia wypadkowego;
- 4) adres płatnika składek.

Natomiast w myśl ust. 7 art. 31 Ustawy informację określoną w ustępie 6 przekazuje płatnik składek, o którym mowa w art. 28 ust. 2, zgłoszony w Zakładzie nieprzerwanie od dnia 1 stycznia do 31 grudnia poprzedniego roku i co najmniej 1 dzień w styczniu danego roku.

Bezspornym jest, iż informacja, o której stanowi przepis art. 31 ust. 6 jest zgłaszana przez płatników składek zgłoszonych do Zakładu przez cały poprzedni rok kalendarzowy i co najmniej 1 dzień w styczniu bieżącego roku, którzy zgłaszają do ubezpieczenia wypadkowego co najmniej 10 ubezpieczonych, na druku ZUS IWA.

W myśl art. 33 ust. 1 stopa procentowa składki na ubezpieczenie wypadkowe dla płatnika składek, o którym mowa w art. 28 ust. 2, któremu Zakład nie ustalił kategorii ryzyka z uwagi na brak obowiązku przekazywania informacji, o której mowa w art. 31 ust. 6, przez trzy kolejne, ostatnie lata kalendarzowe, wynosi tyle, co stopa procentowa określona dla grupy działalności, do której należy.

W przypadku skarżącego należało więc prawidłowo wskazać liczbę ubezpieczonych i grupę działalności.

Podkreślenia wymaga, że użyte w art. 34 ust. 1 Ustawy z 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych sformułowanie "ustala" należy rozumieć w ten sposób, że Zakład jest wprawdzie zobligowany do nałożenia przewidzianej w tym przepisie sankcji, ale dopiero wtedy, gdy stwierdzi fakt nieprzekazania mu danych lub przekazania nieprawdziwych danych, o których mowa w art. 31, a płatnik składek nie wykaże, iż nieprzekazanie przez niego danych lub przekazanie nieprawdziwych danych nastąpiło, mimo zachowania należytej staranności, to znaczy jest następstwem okoliczności, za które on nie odpowiada. Podkreślenia wymaga również to, że należyta staranność dłużnika w zakresie prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, którą określa się przy uwzględnieniu zawodowego charakteru tej działalności, nie oznacza staranności wyjątkowej, lecz staranność dostosowaną do działającej osoby, przedmiotu, jakiego działanie dotyczy oraz okoliczności, w jakich działanie to następuje (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 21 grudnia 2016 r., III AUa 1322/16, Lex nr 2191596, wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 11 stycznia 2017 r., III AUa 1067/16, Lex nr 2257047, wyrok Sądu Najwyższego z 8 listopada 2013 r. sygn. II UK 147/13 opubl. w LEX nr 1396514, postanowienie SN z dnia 10 czerwca

2014 r., III UK 19/14, Legalis nr 1385292, postanowienie SN z 3 lutego 2014 r., I UK 383/13, L. nr Numer (...), por. wyrok Sądu Najwyższego z 6 sierpnia 2013 r. opubl. w OSNP 2014/11/159).

Sąd Okręgowy podziela także pogląd wyrażony w wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 4 listopada 2016 r., III AUa 909/16, zgodnie z którym podaniem nieprawdziwych danych w rozumieniu art. 34 ustawy z 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, będzie wskazanie w druku ZUS IWA zarówno obiektywnie prawidłowego, jak i nieprawidłowego rodzaju działalności według (...), jeżeli będzie inny niż ujęty w rejestrze REGON. Przyjęcie odmiennego zapatrywania pozbawiałoby całkowicie znaczenia zapis „ujętego w REGON”, a taka wykładnia jest nieuprawniona (Lex nr 2250155, Legalis numer 1576526 – por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z 30 stycznia 2015 r. - sygn. III AUa 1285/14).

Przechodząc na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, że bezspornym jest, że skarżący płatnik składek wskazywał nieprawidłowy kod (...) przeważającej działalności, zamiast numeru (...) – pomoc społeczna bez zakwaterowania dla osób w podeszłym wieku i osób niepełnosprawnych podał numer (...) – działalność organizacji religijnych co wiązało się z zaniżeniem stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe obowiązującej płatnika.

W ocenie Sądu płatnik składek przekazał nieprawdziwe dane odnośnie (...) z przyczyn leżących po jego stronie. Z zeznań świadka - G. B., odpowiedzialnej za składanie deklaracji ZUS IWA wynika jednoznacznie, że podanie niewłaściwego numeru (...) nastąpiło przez kilka lat przez jej nieuwagę. A zatem należy przyjąć, że w niniejszej sprawie płatnik składek nie dołożył należytej staranności przy wykonywaniu działalności gospodarczej i złożenie nieprawdziwych danych nie nastąpiło z przyczyn od niego niezależnych. Doszło bowiem do rażącego niedbalstwa w tym zakresie.

Należy podkreślić, iż wskazywanie nieprawidłowego (...) oraz zaniżanie stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe ze strony płatnika miało miejsce przez kilka lat i dopiero kontrola ze strony ZUS w 2016 roku ujawniła te nieprawidłowości i po tej kontroli doszło do przekazania do ZUS przez płatnika korygujących dokumentów ZUS IWA za przedmiotowe okresy.

Przepis art. 34 cytowanej wyżej Ustawy mówi o przekazaniu danych nieprawdziwych, co nie jest tożsame z pojęciem danych nieprawidłowych. Słowo „nieprawdziwy” oznacza niezgodny z prawdą, z rzeczywistością, ze stanem faktycznym, kłamliwy, zmyślony, zaś pojęcie „nieprawidłowy” to niezgodny z ustalonymi przepisami, normami, błędny. Sankcje wynikające z art. 34 cytowanej Ustawy znajdują zastosowanie tylko wówczas, gdy nieprawidłowe ustalenie wymaganych od płatnika informacji jest konsekwencją zachowań zawinionych płatnika nawet w najlżejszym stopniu tego zawinienia za przekazanie nieodpowiadających prawdzie danych, za które płatnik ponosi odpowiedzialność. Przesłanką takiej odpowiedzialności płatnika na podstawie art. 34 cytowanej wyżej Ustawy jest wina płatnika w niewykonaniu lub nienależytym wykonaniu przekazania wymaganych informacji, polegająca na niedochowaniu należytej staranności. Przy czym w sprawie o podwyższenie stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe nie można abstrahować od przyczyn i okoliczności, z powodu których jednostka wadliwie przekazała informacje.

Stwierdzenie więc czy strona ponosi odpowiedzialność na zasadzie wynikającej z przepisu art. 34 ust. 1 cytowanej Ustawy musi być podejmowane indywidualnie, przy uwzględnieniu wszystkich okoliczności, których dopiero łączna ocena może doprowadzić do wniosku, czy w tej konkretnej sprawie podwyższenie stopy procentowej przedmiotowej składki jest zasadne. (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie sygn. III AUa 207/15 z 25 lutego 2016 roku, opubl. w LEX nr 2086582)

Należy podkreślić, dokonując dodatkowo wykładni celowościowej przepisu art. 34 w/w ustawy, iż logicznym jest, że ma on zastosowanie jedynie do złożenia błędnych informacji, bądź niezłożenia takich informacji.

W ocenie Sądu Okręgowego w Łodzi nieprawidłowe wskazanie (...) przez co doszło do zaniżenia stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe jest konsekwencją zawinionego zachowania w postaci rażącego niedbalstwa,

braku zachowania należytej staranności ze strony osób, za które odpowiedzialność ponosi płatnik i które to osoby od wielu lat zajmowały się przekazywaniem przedmiotowych danych do ZUS.

Funkcją przepisu art. 34 wskazanej wyżej Ustawy jest zdyscyplinowanie płatników składek na ubezpieczenie wypadkowe do wykonania (przekazania danych) i to należytego wykonania (przekazania prawdziwych danych) ciążącego na nich obowiązku wobec ZUS. Informacje te mają bowiem kardynalne znaczenie właśnie przy dokonywaniu rozliczeń składek. Stąd ustawodawca przewidział za ich brak albo nieprawdziwość, dodatkową, surową sankcję. Nie jest jednak funkcją tej instytucji „rekompensata, wyrównująca straty Funduszu Ubezpieczeń Społecznych wynikające z braku prawidłowego, zgodnego z ustawą opłacania składek”. Taką funkcję, poza sankcyjną, spełniają bowiem odsetki. Natomiast podwyższenie składki na dany rok rozliczeniowy o 50 % stanowi sui generis sankcję za niewykonanie lub nienależyte wykonanie obowiązku złożenia stosownej informacji, będącej następnie podstawą do ustalania i naliczania składek.

Mając na względzie wszystkie wskazane wyżej okoliczności Sąd Okręgowy w Łodzi, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., oddalił odwołania wnioskodawcy jako niezasadne.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawcy.

K.K.-W.